

Обсіли небо хмари сірі,
Розкислось на шляхах болото,
І вітер, як жебрак на лірі,
Своє маленьке «тірі-лірі»
Стихенька бренькає під плотом.
Сльота...
Довбач в ялицю клювом стука,
І крук над церквою літа.
Велика, сіра, близорука
З-поза плотів вилазить скука
І світ до лона пригорта.
Сльота...

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Цикл «Сльота»](#);